

Γράφει ο **Αντώνης Δραγανίγος**

Η χτεσινή ομιλία του Δ. Κουτσούμπα ήταν μια χαρακτηριστική περίπτωση ομιλίας που φιλοδοξεί να είναι “και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». **Και** ενάντια στον εθνικισμό **και** αποδοχή βασικών θέσεών του. Κάθε άλλο παρά έλυσε τις αντιφάσεις στην πολιτική του ΚΚΕ.

Ο ΔΚ ξεκινάει απορρίπτοντας την συμφωνία σαν «νατοϊκής έμπνευσης και κοπής»:

«Είμαστε εδώ για να διατρανώσουμε το δικό μας ΟΧΙ στην συμφωνία Τσίπρα – Ζάεφ και τους ευρωατλαντικούς αντιλαϊκούς σχεδιασμούς».

Πολύ σωστά. Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** ξεκινάει (και) την χτεσινή ανακοίνωση έτσι:

«Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία αντιδραστική συμφωνία και εχθρική για τα συμφέροντα των εργατών στην Ελλάδα και στη γειτονική χώρα. Εντάσσεται και υπηρετεί τα επικίνδυνα σχέδια των ΗΠΑ και της ΕΕ για την ευρωνατοϊκή ολοκλήρωση των Βαλκανίων.»

Όμως αυτό είναι μάλλον αυτονόητο για κάθε δύναμη που θέλει να παραμένει αριστερή και αρνείται να γίνει ουρά του νατοϊκού κοσμοπολιτισμού υπερασπίζοντας την Συμφωνία, ή ανακαλύπτοντας «θετικά σημεία» σε αυτήν.

Πάμε λίγο παρακάτω. Ποια είναι η θέση της ελληνικής αστικής τάξης απέναντι στην κυβερνητική πολιτική και την Συμφωνία; Πώς δηλαδή συνδέονται οι επιδιώξεις του ιμπεριαλισμού με την πολιτική του κεφαλαίου; Να δούμε τι λέει η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**:

«Σε αυτό το πλαίσιο (σημ.: των ευρωνατοϊκών επιδιώξεων) εξυπηρετεί τις επιδιώξεις της ελληνικής άρχουσας τάξης για την αναβάθμιση του οικονομικού και γεωπολιτικού ρόλου στην ευρύτερη περιοχή ενισχύοντας την επέλαση του ελληνικού κεφαλαίου στο γειτονικό κράτος.»

Το ΚΚΕ, σε αντίθεση με άλλες δυνάμεις της αριστεράς, θέτει, τουλάχιστον, το πρόβλημα. Λέει ο Δ. Κουτσούμπας:

«Η αλήθεια είναι ότι η ελληνική κυβέρνηση **για λογαριασμό της ελληνικής αστικής τάξης, τμημάτων του μεγάλου εγχώριου κεφαλαίου, διεκδικεί μερίδιο από τη μοιρασιά που είναι σε εξέλιξη στην περιοχή**. Αυτό ακριβώς είναι και το περιεχόμενο της λεγόμενης γεωστρατηγικής αναβάθμισης, του ηγετικού ρόλου που θέλει να παίξει η Ελλάδα στην περιοχή. Ηγετικό ρόλο στην υλοποίηση των επικίνδυνων σχεδίων των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ διεκδικεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για λογαριασμό κάποιων μερίδων της εγχώριας αστικής

τάξης.»

Σωστά. Ερώτημα. **Η Συμφωνία σε ποια κατεύθυνση κινείται;** Αποτελεί ή όχι **βήμα για την γεωστρατηγική αναβάθμιση του ηγετικού ρόλου της Ελλάδας** στην περιοχή;

Έχει αποδειχθεί πεντακάθαρα τόσο από επανειλημμένες τοποθετήσεις όσων στηρίζουν το «**αριστερό όχι**» στην Συμφωνία όσο και των ιδεολογικών και οικονομικών εκπροσώπων της αστικής τάξης **ότι η Συμφωνία εξυπηρετεί αυτή την αναβάθμιση**. Ότι προωθεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Ότι είναι **ανισομερής υπέρ του ελληνικού καπιταλισμού αντανakλώντας τον συντριπτικό συσχετισμό δυνάμεων στην περιοχή**.

Πώς τότε η Συμφωνία έχει «αλυτρωτικό χαρακτήρα» ή σύμφωνα με τον ΔΚ «παραμένουν στο κείμενό της τα σπέρματα του αλυτρωτισμού με τα περί «Μακεδονικού λαού», «Μακεδόνα πολίτη» και «Μακεδονικής γλώσσας», που αφήνουν ανοιχτό το παράθυρο για αναζωπύρωση των εθνικισμών, την έγερση αλυτρωτικών διεκδικήσεων εκατέρωθεν, με την καθοδήγηση πάντα και όποτε το κρίνουν απαραίτητο οι ενορχηστρωτές του «διαίρει και βασίλευε». **Και ποια είναι αν όχι αυτά τα βασικά επιχειρήματα του ελληνικού εθνικισμού;**

Το ΚΚΕ δηλώνει ότι αποδέχεται το θέμα της «σύνθετης ονομασίας», όμως **δεν είναι πλέον το όνομα ο πυρήνας του «δεξιού όχι» στην συμφωνία**. Η ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ δεν αναφέρονται βασικά στο ονοματολογικό, γιατί τα κόμματά τους έχουν αποδεχθεί εδώ και χρόνια την «σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό», **αλλά αναφέρονται στο θέμα της «εθνότητας / ταυτότητας» και της «γλώσσας»**. **Ακριβώς δηλαδή τα σημεία που αναφέρει και ο ΔΚ στην ομιλία του!**

Και ποια είναι λοιπόν η θέση του ΚΚΕ πάνω στο ζήτημα αυτό; Ότι δεν υπάρχει σύγχρονο «**μακεδονικό έθνος**», ότι δεν υπάρχει «**μακεδονική γλώσσα**»; (την ώρα που ακόμα και ο Α. Σαμαράς μέσα στον εθνικιστικό του παροξυσμό λέει στην ομιλία του ότι «**για την ντοπιολαλιά όντως δικόι μας την ονόμαζαν «μακεδονίτικα**» για ένα διάστημα αλλά αυτό συνέβαινε για να μην τα αποκαλούν «βουλγάρικα»).

Γιατί το ΚΚΕ αναπαράγει τα επιχειρήματα αυτά; Τι είναι οι άνθρωποι αυτοί; Τίποτα; Ένα «μη έθνος» και μία «μη γλώσσα»; Και ναι, **έχουν ή δεν έχουν δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό;** Και μήπως επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ αξιοποιεί το επιχείρημα για την πολιτική του καταργεί την ουσία του επιχειρήματος; Αν έρθουν σήμερα κάποιοι και πουν ο «Πούτιν και ο Ερντογάν στηρίζουν τον Μαδούρο» μήπως αυτό θα ήταν λόγος για να μην τον στηρίζουμε εμείς;

Και επιπλέον γιατί το ΚΚΕ αρνείται να θέσει σαν τμήμα μιας **αριστερής, διεθνιστικής, κριτικής στην συμφωνία** το ζήτημα της ύπαρξης ιστορικά της σλαβομακεδονικής μειονότητας και της επιστροφής των μαχητών του ΔΣΕ που είναι οι μόνοι που δεν γύρισαν από τον εμφύλιο;.

Και πότε είχε δίκιο; Όταν κατήγγελλε την ισοπέδωση από το ελληνικό κράτος της γλωσσικής, πολιτισμικής, εθνικής ύπαρξης των σλαβομακεδόνων, και το βάρβαρο κυνηγητό που συνεχίζεται μέχρι και σήμερα σε βάρος των αγωνιστών του ΔΣΕ σλαβομακεδονικής καταγωγής, όπως έκανε μέχρι και 1988 ή σήμερα;

Αλήθεια πώς μια συμφωνία που αποτελεί προϊόν των ευρωνατοϊκών σχεδιασμών και της επιβολής της ελληνικής άρχουσας τάξης στην περιοχή «διατηρεί» τα σπέρματα του αλυτρωτισμού; Μήπως επιβλήθηκε, αντίθετα με τα λεγόμενα του ΚΚΕ η αστική τάξη της «Βόρειας Μακεδονίας» στην ελληνική; Πώς απαντάει το ΚΚΕ σε αυτήν την αντίφαση;. Με την προσφυγή στο ΝΑΤΟ... Οι Αμερικανοί επέβαλαν τα αλυτρωτικά στοιχεία της συμφωνίας για να εφαρμόσουν στο ..μέλλον το διαίρει και βασίλευε.

Βολικές δικαιολογίες για να υποχωρεί κανείς στα επιχειρήματα του ιδεολογικού αντίπαλου και να είναι και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ. Αλλά το «τέρας» δεν εξημερώνεται...αντιμετωπίζεται στα ίσα.